

Růst v Kristu

Texty na tento týden: J 8,34; Ř 6,18.22.23; 8,38.39; Ga 4,3.9; Ko 2,12–15

Základní verš

„S Kristem jste byli ve křtu pohřbeni a spolu s ním také vzkříšeni vírou v Boha, jenž ho svou mocí vzkřísil z mrtvých. Když jste ještě byli mrtvi ve svých vinách a duchovně neobřezáni, probudil nás k životu spolu s ním a všechny viny nám odpustil. Vymazal dlužní úpis, jehož ustanovení svědčila proti nám, a zcela jej zrušil tím, že jej přibil na kříž. Tak odzbrojil a veřejně odhalil každou mocnost i sílu a slavil nad nimi vítězství.“ (Ko 2,12–15)

Hlavní myšlenka

Vítězství Ježíše Krista na kříži určuje rozsah vítězství, kterého může křesťan dosáhnout.

Na 58. zasedání Generální konference církve adventistů v roce 2005 byl schválen další základní věroučný výrok, který nese název „Růst v Kristu“. Tento výrok se dotýká několika důležitých důrazů: Protože Ježíš porazil satanské síly a mocnosti zla, můžeme i my prostřednictvím Krista nad těmito silami v našem životě vítězit. Aby se však tato vítězství stala v našem životě osobní zkušeností, je potřeba splnit několik podmínek.

V následujících třech lekcích budeme uvažovat nad tímto tématem. Soustředíme se na vítězství, které pro nás Ježíš vybojoval na kříži. Svým vítězstvím – nejen nad hříchem, ale i nad všemi silami, které působí proti Bohu i člověku – nám Kristus přinesl spasení.

Pokud budeme chápat, co pro nás Ježíš Kristus udělal, budeme si moci lépe uvědomit, co už nyní – v tomto životě – můžeme získat. Jeho vítězství může být i naším vítězstvím – pokud o to budeme stát. Ježíš k nám přichází a přináší nám nabídku záchrany. Je jen na nás, zda ji přijmeme.

Vykoupení

**Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám, že každý, kdo hřeší, je otrokem hříchu.“ (J 8,34)
Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu. (Ř 6,23)**

Osobní studium

Křesťanství je „náboženství o vykoupení“. Lidé jsou zachráněni od ničivých důsledků hříchu díky tomu, co pro ně někdo jiný – Ježíš Kristus – vykonal. Křesťanství se liší od všech náboženských systémů, v nichž může člověk nějak změnit svůj úděl prostřednictvím vlastního úsilí (například dobrých skutků). Jako lidé potřebujeme, aby nás někdo vykoupil. Podle Bible jsme totiž bez Krista zotročeni hříchem (J 8,34) a odsouzeni k smrti (Ř 6,23). Ať už jsme udělali cokoliv, nemůžeme se sami vysvobodit. Stav, ve kterém se jako hříšné lidstvo nacházíme, vyžaduje zásah zvenčí. Tento zásah však „něco stojí“. Nový zákon jasně říká, že cenou za naši záchranu je smrt Ježíše Krista na kříži.

Přečti si tyto verše: Iz 35,10; Mk 10,45; Ga 4,4,5; Tt 2,14; Žd 9,12 a 1Pt 1,18,19.

Kristova smrt je podle Nového zákona obětí a zástupnou smrtí. Ježíš zemřel místo nás, obětoval se pro nás, nesl za nás trest, abychom ho nemuseli nést my. I když to někteří mohou odmítat, protože se jim nelíbí představa, že někdo trpí místo jiného člověka (zvláště místo někoho, kdo je vinen), právě toto poselství je srdcem a duší evangelia.

„Když Nový zákon mluví o vykoupení, znamená to, že Kristus zaplatil cenu za naše vykoupení. Výše této ceny musela být adekvátní hodnotě toho, za co bylo placeno. Bylo třeba poskytnout rovnocennou náhradu.“ (Leon Morris)

Aplikace

Přemýšlej o věcech, které se v tvém životě jeví jako nezměnitelné, nemůžeš s nimi nic udělat. Podobně jsme úplně bezmocní i v otázce naší záchranu pro věčný život. Jak ti vědomí vlastní bezmocnosti pomáhá lépe pochopit, co pro tebe Ježíš vykonal na kříži? Jak by měla tato nádherná pravda o vykoupení ovlivňovat tvůj život?

Osvobození otroci

18A tak jste byli osvobozeni od hříchu a stali jste se služebníky spravedlnosti. ... 22Avšak nyní, když jste byli osvobozeni od hříchu a stali se služebníky Božími, máte z toho užitek, totiž posvěcení, a čeká vás život věčný. (Ř 6,18.22)

Osobní studium

Vykoupení je možné rozumět jako vysvobození z otroctví. Lidé se z otroctví nemohou vysvobodit sami, vždy je potřeba nějaký zásah „zvenčí“. Hříšné lidstvo drží v otroctví síla, která je silnější než lidé. Jaká to je moc, která si podmanila lidstvo a drží ho v otroctví?

V listu Římanům 6,1–11 popisuje apoštol Pavel to, co se děje s člověkem při křtu. Křest přirovnává k smrti. Člověk umírá starému způsobu života. V následujících verších pak Pavel píše o svobodě (Ř 6,12–23). Apoštol vyzývá věřící (tedy ty, kteří přijali odpuštění), aby se v jejich životě projevila Ježíšova moc, která je vysvobodila od otroctví hříchu.

Co to znamená? Prostřednictvím Krista můžeme být vysvobozeni ze zotročující moci hříchu – a to bez ohledu na to, jak hodně hřích narušil naši podstatu a charakter. Každý z nás v životě pocítil ničivé důsledky hříchu. Každý z nás zná životy lidí pokazené hříchem. Všichni poznali moc hříchu a vnímají zápas mezi dobrem a zlem, který se v nás odehrává. Hřích je příliš silný nepřítel, než bychom mu v naší slabosti byli schopni vzdorovat.

Hřích nás nezotročuje jen „zvenčí“, ale působí i na naše nitro, ovlivňuje nás. Jak tedy můžeme být vysvobozeni z otroctví hříchu, který je naší součástí a je v nás hluboce zakořeněn?

Řešením je jediné moc Ježíše Krista, který pro nás vydobyl vítězství. Ježíš nám nabízí moc pro překonání hříchu. Prostřednictvím Krista jsou nám odpuštěny hříchy, zemřeli jsme hříchu (Ř 6,2) a jsme od něj svobodní. Hřích už nad námi nemá moc. To jsou nádherná a mocná zaslíbení. Všichni, kteří vyznávají jméno Ježíše Krista, se mohou dožadovat jejich splnění.

Aplikace

Jaká je tvá osobní zkušenost s krutou a zotročující mocí hříchu? Jak se mohou stát součástí tvého každodenního života nádherná zaslíbení o svobodě, kterou ti Ježíš nabízí?

Nic nás nedokáže odloučit od lásky Boží

³⁸Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ³⁹ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu. (Ř 8,38.39)

Osobní studium

Bible mluví o tom, že náš svět je pod nadvládou mocností zla, které se nás snaží ovládat a v konečném důsledku zničit. Bůh v rámci velkého sporu působí proti těmto silám. Dobrou zprávou pro nás je, že po Ježíšově smrti na kříži je vítězství nad těmito silami jisté, i když stále zuří boj. Tento konflikt má totiž kosmický rozsah a je velmi intenzivní a prudký. Vítězství však patří Bohu. Vírou můžeme mít na tomto vítězství účast i my.

Biblické texty v 1J 3,8; 5,19; J 12,31; 16,11; Ef 6,12; Ko 1,16; 2,15 a Ř 8,38.39 nám přibližují některé specifické charakteristiky tohoto zápasu. Při jejich pročítání se soustřeď na ty důrazy, které tě naplňují naději.

Většina z nás dnes vnímá svět prostřednictvím vědou prozkoumaných a potvrzených skutečností, jež jsou založeny na zkoumání přírody. Proto je tak těžké dívat se na svět jako na místo, které je obývané zlými silami a ovládané démonskými nepřátelskými mocnostmi. Dokonce i pro mnohé věřící lidi jsou démoni pozůstatkem dávných věků či pověr. Bible však popisuje velké množství nepřátelských sil – včetně démonských mocností – a mluví o nich jako o realitě našeho světa. Zdá se, že celkové chápání světa okolo nás nemůže být založeno pouze na vědeckých důkazech či na tom, co je možné vypožorovat z přírody. Biblický pohled na svět je dostatečně široký na to, aby obsáhl jak přirozené, tak nadpřirozené jevy.

V Ř 8,38 je použito slovo „mocnosti“, jež je přeloženo z řeckého „archai“. To může znamenat jednak vládce na určitém území, ale také zlé nadpřirozené síly, které se snaží ovládat lidi. V Ef 6,12 (ČSP) je napsáno: „Neboť náš zápas není proti krvi a tělu, ale proti vládám, proti autoritám, proti světovládcům této temnoty, proti duchovním mocnostem zla v nebeských oblastech.“

„Apoštol Pavel jasně mluví o zlých silách jako o bytostech, které si nárokují určitou míru vlády nad tímto světem. Bible označuje satana jako ‚vládce tohoto světa‘ (J 12,31; 14,30; 16,11). I ten, který dal Janovi zjevení, považoval satana za reálnou bytost (Zj 2,10; 12,10).“ (6BC 1044)

Aplikace

Jak se realita velkého sporu projevuje ve tvém životě? I když máme zaslíbení, že Kristus za nás zvítězil, co může způsobit naši porážku? Jak tomu můžeš zabránit?

Mocnosti

³Tak i my, když jsme byli nedospělí, byli jsme otroky vesmírných mocí. ... ⁹Nyní jste však Boha poznali; lépe řečeno: byli jste od Boha poznáni. Jak to, že se zase navracíte k těm bezmocným a ubohým mocnostem a chcete se jim dát znovu do otroctví? (Ga 4,3.9)

Osobní studium

Jak již bylo poznamenáno, slovo přeložené jako „mocnosti“ může odkazovat na pozemské vládcy, ale také na nadpřirozené mocnosti, které se snaží uzurpovat vládu nad lidskými životy. Další řecké slovo, které je použito spolu se slovem „mocnosti“ (archai), je „stoicheia“, které doslovně znamená prvky, základní materiál či princip. Kontext, v kterém je tento výraz použit, ukazuje na další aspekty padlého světa, z kterého nás Kristus vysvobodil svým vítězstvím na kříži.

Od čeho jsme tedy byli díky Ježíši vysvobozeni? (Podívej se na Ko 2,8.14.20; Ga 4,1–11, zejména verše 3 a 9.) Zdá se, že Nový zákon – zvláště v Pavlově chápání slova „mocnosti“ – spojuje duchovní bytosti se silami či mocnostmi, které ovládají život člověka. Může jít o síly politické, společenské, rodové či náboženské. Slovo „stoicheia“ použité v Ga 4,3.9 odkazuje na pohanský systém, z kterého byli vysvobozeni věřící v Galacii. V Ko 2,8.20 obrazně odkazuje na světské filozofické principy.

„V Iz 24,21 Hospodin ztrestá jak ,pozemské krále na zemi, tak ,nebeský zástup na výšině, který označuje satana a zlé anděly. Pavel popisuje satana jako ,vládce nadzemských mocí‘ (Ef 2,2) a pro neviditelné představitele zla používá výraz ,nadzemští duchové zla‘ (Ef 6,12). V 1K 15,24 apoštol mluví o tom, že je Kristus porazil. Izajáš předpovídá čas, kdy zlí andělé a zlí lidé budou spolu snášet trest. (Viz také Mt 25,41; 2Pt 2,4.9 a Zj 20,10–15.)“ (4BC 198.199)

Náš život je ovládán různými mocnostmi – pozemskými i duchovními. Bez Krista je člověk těmto silám vydán napospas. Člověka mohou od Boha odloučit různé vlivy – tlak okolností, strach z budoucnosti, nároky a potřeby života či společnosti, tradice nebo ideologie. Kristus nás však chce zbavit nejen hříchů, ale i pout zotročujících „mocností“.

Aplikace

V našem světě existují nadpřirozené vlivy. S jakými silami či vlivy zápasíš? Co nejvíc podkopává tvou víru? Co vnímáš jako největší problém ve tvé touze následovat Krista „celým svým srdcem a celou svou myslí“?

Ježíš je vítěz

¹²S Kristem jste byli ve křtu pohřbeni a spolu s ním také vzkříšeni vírou v Boha, jenž ho svou mocí vzkřísil z mrtvých. ¹³Když jste ještě byli mrtvi ve svých vinách a duchovně neobřezáni, probudil nás k životu spolu s ním a všechny viny nám odpustil. ¹⁴Vymazal dlužní úpis, jehož ustanovení svědčila proti nám, a zcela jej zrušil tím, že jej přibil na kříž. ¹⁵Tak odzbrojil a veřejně odhalil každou mocnost i sílu a slavil nad nimi vítězství. (Ko 2, 12–15)

Osobní studium

Ježíš přišel na tuto zem, aby zničil dílo satana (Žd 2,14). Na kříži zvítězil nad zlými mocnostmi. Proč však s nimi stále ještě musíme zápasit? Proč se tu satan ještě stále potuluje jako „lev“ a hledá svou kořist?

V Ko 2,15 jsou použita různá slovesa, kterými autor popisuje, co se stalo na kříži.

1. Kristus „odzbrojil“ mocnosti. Použitý řecký výraz má také význam „vysvléci“. V tomto případě to znamená, že mocnostem byly odebrány zbraně. O jaké zbraně se jedná? „Kristův vítězný život, který vyvrcholil na Golgotě, zpečetil úděl satana. Satanovi byla stržena maska. Celému vesmíru a andělům byly odhaleny jeho záměry a metody. Ukázala se jeho pravá tvář... Svou smrtí na kříži Ježíš Kristus strhl mocnostem temnoty jejich ‚roucho vlády‘ jako knížat tohoto světa a jejich ‚výzbroj síly‘, kterou používali v boji proti pravdě.“ (7BC 205)
2. Kristus „veřejně odhalil (předvedl, vystavil veřejnému posměchu) každou mocnost i sílu“. Jak byly tyto mocnosti veřejně vystaveny díky kříži? Co se ukázalo? (Viz J 8,44.)
3. Text v Ko 2,15 také připomíná, že Kristus „slavil nad nimi vítězství“ (triumfoval). Použitý řecký výraz může také znamenat „oslavoval“. Zde je odhaleno jedno velké tajemství: Když Ježíš visel na kříži, vypadalo to jako prohra a porážka. A přece to Bible popisuje jako vítězství! Ať už toto vítězství zahrnuje cokoliv, určitě usvědčovalo satana z toho, že je vrahem, o kterém Ježíš mluvil.

Díky Kristovu kříži jednou přijde den, kdy bude definitivně ukončena vláda mocností. Tehdy Ježíš „zruší vládu všech mocností a sil“ (1K 15,24) a nakonec bude zničena i smrt (1K 15,26). Do té doby však musíme být trpěliví. Vytrvejme proto v boji víry. Bůh nám zaslíbil své vítězství a svou moc. Stačí o ni prosit a vírou ji přijmout.

Po Kristově smrti „satan pochopil, že byl odhalen. Nepadlí andělé i celý vesmír měli možnost sledovat jeho jednání. Prolil krev Božího Syna, a tím se připravil o náklonnost nebeských bytostí. Od té doby má omezenou působnost. I kdyby se sebevíc snažil, nemůže již před nebeskými anděly obviňovat Kristovy bratry z toho, že mají černá roucha potřísněná hříchem. Poslední zbytky soucitu nebeských bytostí se satanem se rozplynuly. Satan však stále ještě nebyl zničen. Andělé ani tentokrát nepochopili, oč ve velkém sporu jde. Bylo třeba důkladně objasnit všechny zásady, které jsou v sázce. Satanovo bytí je i v zájmu člověka. Lidé i andělé musí zcela jasně poznat rozdíl mezi Knížetem světla a vládcem tmy. Každý se musí rozhodnout, komu bude sloužit.“ (TV 489; DA 761)

Aplikace

Co pro tebe znamená, že už dnes můžeš vírou stát na straně vítěze velkého sporu? Co je pro tebe nejbolestivější na tom, že stále ještě musíš snášet důsledky hříchu a zápasu, který se odehrává?

Podněty k zamyšlení

V knize Velké drama věků si přečti kapitolu „Bůh s námi“ (VDV 334–338; GC 511–517).

„Probíhá zápas, který je lidským očím neviditelný. Boží armáda je na zemi a chce zachránit co nejvíce lidí. Ale ani satan a jeho zástupy nezahálají. Každým možným způsobem se pokoušejí klamat a ničit... Zápas stále pokračuje. Pokud bychom mohli na vlastní oči vidět síly dobra a zla v boji, nic by už nebylo bezvýznamné, marné, směšné či vtipné. Pokud by si všichni oblékli celou Boží zbroj a statečně bojovali v Boží bitvě, dosáhli by vítězství, které by otráslo královstvím temnoty.“ (6T 41)

„Když se lidé snaží dosáhnout souladu s Bohem, poznají, že potupa kříže ještě stále trvá. Mocnosti a síly zla útočí proti všem, kteří zachovávají zákony Boží. Proto, místo aby pronásledování učedníky Kristovy zarmucovalo, má jim působit radost. Je důkazem, že krácejí ve šlépějích svého Mistra.“ (MN 24; MB 29.30)

Otázky k rozhovoru

- 1. Přečtěte si Žd 2,14.15. Smrt je zde popsána jako prostředek pro zotročení lidí, který využívá jejich strachu ze smrti. Proč se tak moc bojíme smrti? Jak nás tento strach udržuje v určitém otroctví? Jak by se měl křesťan – který je díky Kristu osvobozen – dívat na smrt?*
- 2. Pro některé lidi je představa démonických sil pověrou. U jiných vyvolává strach, který je v životě ovládá. Jak můžeme jako křesťané najít správnou rovnováhu ohledně existence těchto duchovních mocností a tím, co pro nás Ježíš udělal v boji proti nim?*
- 3. Které světské mocnosti mohou být příkladem toho, jak síly zla ovládají náš svět?*
- 4. Jak nám velký spor pomáhá chápat to, že stále existuje zlo – i po vítězství Ježíše Krista na kříži?*